

28-01-2018 প্ৰাতঃমুৰলী

ওম শান্তি

“অব্যক্ত মহাবাক্য”

ৰিভাইজ: 24-04-1983 মধুবন

“আত্মিক ব্যক্তিত্ব”

আজি বাপদাদাই বিশ্বৰ সকলো আত্মাৰ প্ৰতি প্ৰত্যক্ষ জীৱনৰ প্ৰমাণ দিওতা সন্তানসকলৰ লগত মিলন মনাবলৈ আহিছেহঁক। কুমাৰ তথা ব্ৰহ্মাকুমাৰ, তপস্বী কুমাৰ, ৰাজস্বৰ্গ কুমাৰ, সৰ্বস্ব ত্যাগৰ দ্বাৰা ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰোতা কুমাৰ এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ এয়া বিশেষ সংগঠন। কুমাৰ জীৱন শক্তিশালী জীৱন বুলি প্ৰবাদ আছে। কিন্তু ব্ৰহ্মাকুমাৰ সকল ডবল শক্তিশালী কুমাৰ হোৱা। এফালে হৈছে শাৰীৰিক শক্তি আনফালে আত্মিক শক্তি। সাধাৰণ কুমাৰসকল শাৰীৰিক শক্তি বা বিনাশী বৃত্তিগত শক্তিতে শক্তিশালী। ব্ৰহ্মাকুমাৰসকল অবিনাশী অতি উচ্চ মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমানৰ বৃত্তিৰে শক্তিশালী। আত্মাই পৰিত্ৰতাৰ শক্তিৰ দ্বাৰা যি ইচ্ছা তাকে কৰিব পাৰে। ব্ৰহ্মাকুমাৰ সকলৰ সংগঠন বিশ্বপৰিৱৰ্তকৰ সংগঠন। সকলোৱে নিজকে এনেকুৱা শক্তিশালী বুলি ভাবানে? নিজকে পৰিত্ৰতাৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰোতা অধিকাৰী আত্মা বুলি ভাবানে? ব্ৰহ্মাকুমাৰৰ অৰ্থই হৈছে পৰিত্ৰ কুমাৰ। ব্ৰহ্মাবাবাই দিব্য জন্ম দিওতেই “পৰিত্ৰ হোৱা” “যোগী হোৱা” এয়াই বৰদান দিলে। ব্ৰহ্মাবাবাই জন্মতেই মাঁৰ ৰূপত পৰিত্ৰতাৰ মৰমেৰে প্ৰতিপালন কৰিলে। মাঁৰ ৰূপত সদায় পৰিত্ৰ হোৱা, যোগী হোৱা, শ্ৰেষ্ঠ হোৱা, পিতাৰ সমান হোৱা, বিশেষ আত্মা হোৱা, সৰ্ব গুণেৰ সম্পন্ন হোৱা, জ্ঞান স্বৰূপ হোৱা, সুখ-শান্তিৰ স্বৰূপ হোৱা, প্ৰতিদিনে এয়াই নিচুকনি গীত শুনালে। পিতাৰ স্মৃতিৰ কোলাত প্ৰতিপালন কৰিলে। সদায় সুখৰ দোলনাত দুলিলে। এনেকুৱা মাতা-পিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ সন্তান ব্ৰহ্মাকুমাৰ বা কুমাৰী হোৱা। স্মৃতিৰ এনেকুৱা সমৰ্থবান নিচা থাকেনে? ব্ৰহ্মাকুমাৰৰ বিশেষ জীৱনৰ মহত্ব সদায় মনত ৰাখানে? কেৱল নামধাৰী ব্ৰহ্মাকুমাৰতো নোহোৱা? নিজকে শ্ৰেষ্ঠ জীৱনধাৰী ব্ৰহ্মাকুমাৰ বুলি ভাবানে? সদায় স্মৃতিত থাকেনে যে আমি বিশ্বৰ বিশাল ষ্টেজত অভিনয় কৰা বিশেষ অভিনেতা হওঁ? নে কেৱল ঘৰত বা সেৱা কেন্দ্ৰত বা বৃত্তিগত ক্ষেত্ৰত পাৰ্ট বজাওঁতা হোৱা? প্ৰতিটো কৰ্ম কৰোতে বিশ্বৰ আত্মাসকলে আমাক চাই আছে, এয়া স্মৃতিত থাকেনে? বিশ্বৰ আত্মাসকলে তোমালোকক “বিশেষ অভিনেতা” অৰ্থাৎ নায়ক-নায়িকাৰ ভূমিকা পালন কৰোতা এনেকুৱা দৃষ্টিৰে চায়, গতিকে তেনেকুৱা দৃষ্টিকোণেৰেই তোমালোকে প্ৰতিটো কৰ্ম কৰি থাকানে? নে এনেকৈ ভাবা যে সাধাৰণ ৰূপত পৰস্পৰে কথা পাতি আছে, চলি আছে?

ব্ৰহ্মাকুমাৰৰ অৰ্থই হৈছে - সদায় পৰিত্ৰতাৰ ব্যক্তিত্ব আৰু ৰয়েলিটি (আভিজাত্যত) থাকোতা। এই পৰিত্ৰতাৰ ব্যক্তিত্বই বিশ্বৰ আত্মাসকলক পৰিত্ৰতাৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত কৰিব। আৰু এই পৰিত্ৰতাৰ ব্যক্তিত্বই ধৰ্মৰাজপুৰীত ৰয়েলিটি (জৰিমনা) দিয়াৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব। ৰয়েলিটিৰ দুয়োটাই অৰ্থ হয়। এই ৰয়েলিটি অনুসৰিয়েই ভৱিষ্যতে অভিজাত পৰিয়ালত আহিব পাৰিবা। গতিকে পৰীক্ষা কৰা এনেকুৱা ৰয়েলিটি আৰু ব্যক্তিত্ব জীৱনত ধাৰণ কৰিছোনে? ডেকাচামে ব্যক্তিত্বক বহুত গুৰুত্ব দিয়ে নহয়! তেন্তে নিজৰ অবিনাশী আত্মিক ব্যক্তিত্ব ধাৰণ কৰিছোনে? যিয়েই চায় প্ৰত্যেক ব্ৰহ্মাকুমাৰ আৰু কুমাৰীৰ পৰা এনে ব্যক্তিত্বই যেন অনুভৱ কৰে। শাৰীৰিক ব্যক্তিত্বই আত্মাসকলক দেহভাবত লৈ আনে আৰু পৰিত্ৰতাৰ ব্যক্তিত্বই আত্মা-অভিমানী বনাই পিতাৰ সমীপত লৈ আহে। গতিকে বিশেষকৈ কুমাৰ গ্ৰুপে এতিয়া কি সেৱা কৰিব লাগে? এটা হৈছে নিজৰ জীৱন পৰিৱৰ্তনৰ দ্বাৰা আত্মাসকলৰ সেৱা কৰা, নিজৰ বাস্তৱিক জীৱনৰ দ্বাৰা আত্মাসকলক জীৱ দান দিয়া। স্ব-পৰিৱৰ্তনৰ দ্বাৰা আনক পৰিৱৰ্তন কৰা। অনুভৱ কৰোৱা যে ব্ৰহ্মাকুমাৰ অৰ্থাৎ বৃত্তি, দৃষ্টি, কৃতি আৰু বাণীৰ পৰিৱৰ্তন। লগতে পৰিত্ৰতাৰ ব্যক্তিত্ব, আত্মিক আভিজাত্যৰ অনুভৱ কৰোৱা। কোনোবা আহিলেই বা সাক্ষাৎ হ'লেই তোমালোকৰ এই ব্যক্তিত্বৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হওক। সদায় পিতাৰ পৰিচয় দিওতা বা পিতাৰ সাক্ষাৎ কৰাওতা আত্মিক দাপোন হৈ যোৱা। যি চিত্ৰ আৰু চৰিত্ৰৰ দ্বাৰা সকলোৱে পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰিব। কোনে এনেকৈ গঢ়ি তুলিলে? গঢ়ি তোলাজনক যাতে সদায় দেখা পায়।

যেতিয়াই কোনো আচৰিত বস্তুক দেখা যায় বা আচৰিত পৰিৱৰ্তন দেখা যায় তেতিয়া সকলোৰে মনৰ দ্বাৰা, মুখৰ দ্বাৰা এয়াই আৰাজ ওলায় যে কোনে বনালে বা এই পৰিৱৰ্তন কেনেকৈ হ'ল! কাৰ দ্বাৰা হ'ল! এয়াতো জানা নহয়। ইমান ডাঙৰ পৰিৱৰ্তন যি এগৰাৰ পৰা হীৰাতুল্য হৈ যায় গতিকে সকলোৰে মনত এনে পৰিৱৰ্তন কৰাওতাজন স্বতঃস্ফূৰ্ত ভাবে স্মৃতিত আহিব। কুমাৰ গ্ৰুপে দৌৰাদৌৰি বহুত কৰে। সেৱাতো বহুত দৌৰাদৌৰি কৰা নহয়! কিন্তু সেৱাৰ ক্ষেত্ৰত দৌৰাদৌৰি কৰিও সমতা বজাই ৰাখানে? নিজৰ সেৱা আৰু সকলোৰে সেৱা দুয়োটাৰ মাজত সদায় সমতা থাকেনে? যদি সমতা নাথাকে তেতিয়া সেৱাৰ দৌৰাদৌৰিত ময়াইও বুদ্ধিৰ দৌৰাদৌৰি কৰাই দিয়ে।

ভাৰসাম্যতাই আশ্চৰ্য কৰি দিয়ে। ভাৰসাম্যতা ৰখাৰ পৰিণাম স্বৰূপে সেৱাতো আশ্চৰ্য হ'ব। নহ'লে বৰ্হিমুখী হ'লে আশ্চৰ্যৰ পৰিৱৰ্তে নিজৰ বা আনৰ ভাব-স্বভাবৰ বাদ-প্ৰতিবাদৰ বিশৃংখলতাত আহি যোৱা। গতিকে সদায় আনৰ সেৱাৰ লগে লগে প্ৰথমে নিজৰ সেৱাৰ আৱশ্যক। এই ভাৰসাম্যতাই সদায় নিজৰ আৰু সেৱাৰ ক্ষেত্ৰত উন্নতি প্ৰাপ্ত কৰাই থাকিব। কুমাৰ সকলোতো বহুত আশ্চৰ্য কৰি দেখুওৱাব পাৰে। কুমাৰ জীৱনৰ পৰিৱৰ্তনৰ প্ৰভাৱ সমাজত যিমান পৰিব সিমান বয়সীয়া সকলৰ নপৰে। কুমাৰ গ্ৰুপে চৰকাৰকো নিজৰ পৰিবৰ্তনৰ দ্বাৰা প্ৰভুৰ পৰিচয় দিব পাৰে। চৰকাৰকো জগাব পাৰা, কিন্তু তেওঁলোকে পৰীক্ষা ল'ব। এনেয়ে মানি নল'ব। গতিকে এনেকুৱা কুমাৰ প্ৰস্তুত হৈছানে? গুপ্ত চি.আই.ডি লগাই দি তোমালোকৰ পৰীক্ষা ল'ব যে কিমানলৈ ৰিপুৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিছা? তোমালোক সকলোৰে নাম চৰকাৰলৈ পঠিয়াওঁ নেকি? ৫০০ কুমাৰ কোনো কম নহয়। সকলোৱে খাতিয়ান বহীত নিজৰ নাম আৰু ঠিকনা লিখিছা নহয়। গতিকে তোমালোকৰ তালিকা পঠিয়াওঁনে? সকলোৱে চাগৈ ভাবি আছা কোনবা চি.আই.ডি আহে! জানি বুজি ক্ৰোধ আনিবলৈ চেষ্টা কৰিব। পৰীক্ষাতো ব্যৱহাৰিক জীৱনতে ল'ব নহয়! ব্যৱহাৰিক জীৱনত পৰীক্ষা দিবলৈ প্ৰস্তুত আছানে? সকলোৰে 'হয়' আৰু 'নহয়' উত্তৰবোৰ বাপদাদাৰ ওচৰত ফ্লিমৰ দৰে ৰেকৰ্ডিং হৈ আছে। এইটো লক্ষ্য ৰাখা যে এনেকুৱা আত্মিক শক্তিশালী যুৱ দল বনাম যিয়ে বিশ্বক প্ৰত্যাহ্বান জনাব যে আমি আত্মিক যুৱ দল বিশ্ব শান্তি প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰ্য্যত সদায় সহযোগী আৰু এই সহযোগৰ দ্বাৰা বিশ্ব পৰিৱৰ্তন কৰি দেখুৱাম। বুজি পাইছা কি কৰিব লাগিব। এনেকুৱা দৃঢ় দল হওক। এনেকুৱা নহয় যে আজি প্ৰত্যাহ্বান কৰিবা আৰু কালিলৈ নিজেই পৰিৱৰ্তন হৈ যাব। গতিকে এনেকুৱা সংগঠন তৈয়াৰ কৰা। গৰিষ্ঠসংখ্যকেই নতুন নতুন কুমাৰ। কিন্তু শেষত আহিও প্ৰথমত গৈ দেখুওৱা। ভাৰসাম্যতাৰ আশ্চৰ্যৰে বিশ্বক আশ্বৰ্য্য কৰি দেখুওৱা। অচ্ছা!

এনেকুৱা সদায় স্ব-পৰিৱৰ্তনৰ দ্বাৰা সকলোৰে পৰিৱৰ্তন কৰোতা, নিজৰ জন্মসিদ্ধ বৰদান বা অধিকাৰ "যোগী হোৱা, পৱিত্ৰ হোৱা"ক সদায় জীৱনত অনুভৱ কৰোতা, সদায় পৱিত্ৰতাৰ ব্যক্তিত্বৰ দ্বাৰা অন্য আত্মাসকলক পিতাৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰাওতা, অবিনাশি বৃত্তিৰ নিচাত থাকোতা, মাতা-পিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ পালনাৰ প্ৰতিদান পৰিবৰ্তনৰ দ্বাৰা দিওতা এনেকুৱা আত্মিক আভিজাত্যপূৰ্ণ বিশেষ আত্মসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

পাৰ্টিৰ লগত

(1) সদায় নিজকে ডবল লাইট অৰ্থাৎ সকলো প্ৰকাৰৰ বন্ধনৰ পৰা মুক্ত পাতল (বোজা মুক্ত) বুলি ভাবানে? পাতল হোৱাৰ লক্ষণ কি? পাতল হোৱা জনে সদায় উৰি থাকিব। বোজাই তললৈ নমাই আনে। সদায় নিজকে বাবাৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰি দিয়া সকলে সদায় পাতল অনুভৱ কৰিব। নিজৰ দায়িত্ব পিতাক দি দিয়া অৰ্থাৎ নিজৰ বোজা পিতাক দি দিয়া তেতিয়া নিজে পাতল হৈ যাব। বুদ্ধিৰ দ্বাৰা সমৰ্পিত হৈ যোৱা। যদি বুদ্ধিৰ দ্বাৰা সমৰ্পিত হৈ যোৱা তেতিয়া অন্য কোনো কথা বুদ্ধিত নাহিব। সকলো পিতাৰ, সকলো পিতাৰ লগতে আছে, অন্য একো বাকী নাথাকিলেই। যেতিয়া নায়েই তেন্তে বুদ্ধি ক'লৈ যাব, কোনো পুৰণি পথ, উপপথ ৰৈ যোৱাতো নাই! মাথোন এজন পিতা, এটাই স্মৃতিৰ পথ, এইটো পথৰ দ্বাৰাই লক্ষ্যত উপনীত হোৱা।

(2) সদায় সুখৰ দোলনাত দুলি থাকোতা হোৱা নহয়। কিমান বঢ়িয়া দোলনা বাপদাদাৰ পৰা প্ৰাপ্ত কৰিছা। এই দোলনা কেতিয়াও চিঙিটো নাযায়। স্মৰণ আৰু সেৱাৰূপী দুই ৰচী যদি টান হৈ আছে তেতিয়া দোলনা সদায় স্থিৰ হৈ থাকিব, নহ'লে এডাল ৰচী টান এডাল ঢিলা হ'লে দোলনা কঁপি থাকিব। দোলনা কঁপি থাকিলে দুলি থকাজন বাগৰি পৰিব। যদি দুয়োডাল ৰচী শক্তিশালি তেন্তে দুলি থাকোতে মনোৰঞ্জনৰ অনুভৱ হ'ব। যদি পৰি যোৱা তেন্তে মনোৰঞ্জনৰ পৰিৱৰ্তে দুখৰ অনুভৱ হ'ব। গতিকে স্মৰণ আৰু সেৱা- দুয়োডাল ৰচীয়েই সমান হোৱা উচিত, পিছত চাবা ব্ৰাহ্মণ জীৱনত কিমান যে আনন্দ অনুভৱ কৰিবা। সৰ্বশক্তিমান পিতা লগত আছে, সুখৰূপী দোলনা আছে তেন্তে আৰু কি লাগিছে।

(3) সদায় পিতা আৰু সেৱা দুয়োটাই মনত ৰাখা নহয়? সদায় স্মৰণ আৰু সেৱা দুয়োটাৰে সমতা বজাই ৰাখানে? কিয়নো স্মৃতিৰ অবিহনে সেৱা সফল নহয় আৰু সেৱাৰ অবিহনে মায়াজীত হ'ব নোৱাৰা, কিয়নো সেৱাত ব্যস্ত হৈ থাকিলে, এই জ্ঞানৰ মনন কৰিলে মায়া সহজে আতৰি যায়। স্মৰণৰ অবিহনে যদি সেৱা কৰা তেন্তে সফলতা কম হ'ব, কষ্ট বেছি হ'ব আৰু যদি স্মৰণত থাকি সেৱা কৰা তেন্তে সফলতা বেছি হ'ব কষ্ট কম হ'ব। গতিকে দুয়োটিৰে ভাৰসাম্যতা থাকেনে? ভাৰসাম্য ৰাখোতাই স্বতঃ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত কৰি থাকে, বিচাৰিবলগীয়া নহয়। যিসকল আত্মাৰ সেৱা কৰা, সেই আত্মাসকলৰ মনৰ পৰা বাহ! শুনাওতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মা, বাহ! মোৰ জীৱন পৰিৱৰ্তন কৰি দিলা... এই বাহ-বাহ আশীৰ্বাদ হৈ যায়। এনেকুৱা আশীৰ্বাদৰ অনুভৱ কৰানে? যিদিনাখনেই স্মৰণত থাকি সেৱা কৰিবা সেইদিনাই বিনা কষ্টৰ স্বাভাৱিক সুখ অনুভৱ কৰিবা। এনেকুৱা সুখৰ অনুভৱ কৰিছা নহয়! ইয়াৰ আধাৰতেই সকলোৱে আগবাঢ়ি গৈ আছা। সকলো সময়তে আমাৰ স্ব-উন্নতি আৰু বিশ্বৰ উন্নতি হৈ গৈ আছে, এনেকৈ ভাবানে? যদি স্ব-উন্নতি নহয় তেন্তে বিশ্ব উন্নতিৰ নিমিত্তও হ'ব নোৱাৰিবা। স্ব-উন্নতিৰ সাধন হৈছে স্মৰণ আৰু বিশ্ব উন্নতিৰ সাধন হৈছে সেৱা। সদায় এনেকৈ আগবাঢ়ি গৈ থাকা। সংগম যুগত বাবাই সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ সম্পত্তি কি দিছে? সুখ। কিমান প্ৰকাৰৰ সুখৰ সম্পত্তি প্ৰাপ্ত কৰিছা। যদি সুখৰ বিভিন্ন পইণ্টবোৰ উলিওৱা তেন্তে কিমান প্ৰকাৰৰ হ'ব! সংগমত সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ উপহাৰ, সম্পত্তি, পিকনিক্ৰ বস্তু হৈছে - সুখ। নিতৌ অমৃতবেলা সুখৰ এটি পইণ্টৰ ওপৰত ভাবিবা... তেতিয়া গোটেই দিন সুখত থাকিবা। বহুত সন্তানে কয় মুৰুলীতটো সদায় একেই পইণ্ট থাকে কিন্তু যিবোৰ পইণ্ট এতিয়াও দৃঢ় হোৱা নাই সেয়া দৃঢ় কৰিবৰ বাবে সদায় শুনাবলগীয়া হয়। যি দৰে স্কুলত যদি কোনো বিদ্যাৰ্থীয়ে কোনো কথা দৃঢ়কৈ মনত ৰাখিব নোৱাৰে তেতিয়া ৫০ বাৰো সেই একেটা কথাই লিখে, গতিকে বাপদাদাইও সদায় কয় সন্তানসকল নিজক আত্মা বুলি ভাবা আৰু মোক স্মৰণ কৰা কিয়নো এইটো পইণ্ট এতিয়ালৈকে দৃঢ় হোৱা নাই। গতিকে নিতৌ সুখৰ নতুন নতুন পইণ্ট বুদ্ধিত ৰাখিবা আৰু গোটেই দিন সুখত থাকি আনকো সুখৰ দান দি থাকিবা - এয়াই সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ দান। জগতত অনেক সা-সুবিধা থকাৰ পিচতো অন্তৰৰ সঁচা অবিনাশী সুখ নাই, তোমালোকৰ ওচৰত সেই অবিনাশী সুখ আছে গতিকে দান দি থাকা।

(4) সদায় নিজক কমল পুষ্পৰ সমান পুৰণি জগতৰ বাতবৰণৰ পৰা অনাসক্ত আৰু এজন পিতাৰ মৰমৰ, এনেকুৱা অনুভৱ কৰানে? যি অনাসক্ত তেৱেঁই মৰমৰ আৰু যি মৰমৰ তেৱেঁই অনাসক্ত। গতিকে পদুম ফুলৰ দৰে হোৱা নে বাতাবৰণৰ মাজত থাকি তাৰ প্ৰভাৱত আহি যোৱা? য'তেই যিয়েই ভূমিকা পালন কৰি আছা, সেই ভূমিকা পালন কৰোতে সদায় অনাসক্ত হৈ থাকানে নে সেই কৰ্মৰ মৰমৰ মাজত আবদ্ধ হৈ যোৱা, কি হয়? কেতিয়াবা যোগ লাগে কেতিয়াবা নালাগে ইয়াৰ কাৰণ কি বাৰু? অনাসক্ত বৃত্তিৰ অভাৱ। অনাসক্ত নোহোৱাৰ কাৰণে মৰমৰ অনুভৱ কৰিব নোৱাৰা। য'ত মৰমেই নাই তাত স্মৃতি কেনেকৈ আহিব। যিমান বেচি মৰম সিমান বেছি স্মৃতিত থাকিবা। পিতাৰ মৰমৰ পৰিৱৰ্তে বেলেগৰ মৰমৰ হৈ যোৱা গতিকে পিতাক পাহৰি যোৱা। পাৰ্টৰ পৰা অনাসক্ত আৰু পিতাৰ মৰমৰ হোৱা, এয়াই লক্ষ্য আৰু ব্যৱহাৰিক জীৱন হওক। লৌকিকত নিজৰ ভূমিকা পালন কৰি কৰি মৰমৰ হৈছিল তেতিয়া তাৰ প্ৰতিদান কি পালা? কাঁইটৰ শৰ্য্যাই পালা নহয় জানো! পিতাৰ মৰমত থাকিলে চেকেণ্ডত কি পোৱা যায়? অনেক জন্মৰ অধিকাৰ প্ৰাপ্ত হৈ যায়। গতিকে সদায় নিজৰ ভূমিকা পালন কৰি অনাসক্ত হৈ থাকিবা। সেৱাৰ কাৰণে ভূমিকা পালন কৰি আছা। সম্বন্ধৰ আধাৰত পাৰ্ট যেন নহয়,

সেৱাৰ সম্বন্ধৰ আধাৰত পাৰ্ট। দেহৰ সম্বন্ধৰ আধাৰত থাকিলে লোকচান হ'ব, সেৱাৰ পাৰ্ট বুলি বুজি চলিলে অনাসক্ত হৈ থাকিব। যদি মৰম দুয়ো ফালে থাকে তেতিয়া সুদৃঢ় স্থিতিৰ অনুভৱ নহ'ব।

***বৰদান:-** অভ্যাসৰ ব্যায়ামৰ দ্বাৰা সূক্ষ্ম শক্তি বিলাকক জীৱনত সমাহিত কৰোতা শক্তিসম্পন্ন হোৱা।

ব্ৰহ্মা মাৰ্গ সন্তানসকলৰ প্ৰতি আত্মিক মমতা আছে সেইবাবে সূক্ষ্ম স্নেহৰ আহ্বানৰ দ্বাৰা সন্তানসকলৰ বিশেষ দল বতনত ইমাজ কৰি শক্তিকৰ্পী খাদ্য খুৱায়। যিদৰে ইয়াত ঘিউ খুৱাইছিল আৰু তাৰ লগতে ব্যায়ামো কৰাইছিল, সেইদৰে বতনতো ঘিউ খুৱায় অৰ্থাৎ সূক্ষ্ম শক্তিৰ বস্তু দিয়ে আৰু অভ্যাসৰ ব্যায়ামো কৰায়। তিনিও লোকতে দৌৰাৰ প্ৰতিযোগিতা পাতে, যাৰ দ্বাৰা বিশেষ আতিথ্য জীৱনত সমাহিত হৈ যায় আৰু সকলো সন্তান শক্তিসম্পন্ন হৈ যায়।

***গ্লোগান:-** স্বমানত স্থিত হৈ থকা আত্মাই আনকো মান দি আগবঢ়াই নিয়ে।

!!ওম শান্তি!!
